

obvestil c. kr. namestniku v Gradcu, kakor tudi hrvatsko, slavonsko in dalmatinsko deželno vladu v Zagrebu z željo, naj tudi od svoje strani sprejmeta komisijake predloge. Naj namestniki in hrvatska vlada naznanita, kaj mislija storiti glede načrtov za celo sotlisko strugo in kaj še posebej za posebno potrebno uravnavo Sotle pri Gregorevcih.

To delo, da se naredijo načrti, se je med našo in hrvatsko stranko tako razdelilo, da se je zgornji del od Rogatca do Zapreškega mlina (pri Klanjcu) izročil v izvršitev naši vladi, med tem ko je prevzela hrvatska vlada izdelovanje načrtov za spodnji del, od Zapreškega mlina do izliva Sotle v Savo.

Hrvati so delali prav nagloma. Toda njihovih načrtov tukajšnja deželna vlada in deželni stavbeni red nista popolnoma sprejela, temveč so se stavili bistveni ter spopolnjalni predlogi in se je celi načrt vrnil kraljevi hrvatski vladi. Ministrstvo za notranje zadeve je sprejelo te predloge in je načeloma obljubilo za uravnavo Sotle prispevek iz državne vodnostavbene uprave, med tem ko je poljedelsko ministrstvo izjavilo, da se zamore še le potem zavezati za prispevek iz državnega melioracijskega zaklada, kadar se predložijo dotični tehnični načrti.

Štajerski kulturno-tehnični organi so izvršili načrte od Rogatca do Debelakovega mlina pri Sedlarjem. Treba je le še izdelati načrte za blizu 14 km od imenovanega Debelakovega mlina do Klanjca. Tako stoji ta zadeva danes.

Iz povedanega je pa tudi razvidno, da bo še dolgo časa trajalo, predno se bo začela ta uravnavo. Čudno je le to, da se hrvatska vlada, katere je poprej z velikim veseljem pozdravila naš predlog glede uravnave te reke, že tako dolgo prav nič ne gane in ne naznani, kaj sodi o dopolnilnih načrtih predlogih, ki so se njej vpslali od štajerske strani.

Sotla je prizadevala med tem vedno večje poškodbe. Radi tega so se obrnile noviči nekatere občine, katere ležijo ob Sotli, kakor Veliki Obrež, Rigonce, Loče, Mihalovec in Gaberje dne 8. septem. 1904 na deželni odbor, naj se Sotla ali uravnava, ali pa se naj na njenem desnem bregu napravijo nasipi, da se zabranijo nadaljna opustošenja te reke.

Prvi del našega predloga je gotovo upravičen, namreč, da se v tem slučaju, če hrvatska vlada še ni vrnila njej pripisanih uravnalnih načrtov, potem c. kr. namestnik te zadeve, ki je neizmerno važnosti za posestnike ob Sotli, bodisi na hrvatski ali štajerski strani, pospeši pri hrvatski vladi.

V drugem delu našega predloga prosimo, da se potrebno ukrene v obrambo soseske Gregorceve, ki je v posebni nevarnosti.

V poročilu deželnega odbora za l. 1902 se povdarja: V prvi vrsti je potrebno, da se napravijo regulacijski načrti pri štajerski soseski Gregorceve, in sicer v obrambo te vasi, po deželnem stavbinskem uradu. Ta uravnava naj se čisto izloči iz načrtov, katere ima dognati hrvatska vlada glede proge Zapreški mlin do izliva Sotle v Savo.

Kdor si je ogledal ta kraj, spozna lahko, v koliki nevarnosti se nahaja imenovana soseska Gregorceve. Sotla si je izkopala zgoraj nad to vasjo novo strugo ter se obrnila naravnost proti tej soseski. Vedno novi kosi rodovitnega obrežja se vdirajo v vodo. Lahko bi se že določil čas, ko pride vrsta tudi na hiše, katere bo voda odnesla. Radi tega so se obrnili sosesčani dne 2. febr. t. l. na deželni odbor, naj potrebno ukrene za obrambo soseske. Dne 9. marca t. l. so prejeli pod št. 5999 odgovor, da ni primerno posamezna dela na štajerski strani v obrambo soseske Gregorceve iz cellega regulacijskega načrta izločiti. Uravnava Sotle pri Gregorevcih bi dosegla le takrat pravi uspeh, če se izvrši na obojnem obrežju. Prebivalci naj torej do tistih mal, ko se bodo začela uravnava dela, sami zavarujejo obrežje s tem, da položijo nanj drevesa. Toda če hočete, da se vas reši gotovega pogina, se mora v njeno obrambo kaj več zgoditi. Samo posajanje dreves na obrežje ne bo zadostovalo, da se reši ta soseska.

Sosesčani niso v stanu, da bi vas varovali sami; tu morata pomagati dežela in država. Radi tega priporočamo, da se izvoli sprejeti tudi drugi del našega predloga, ki se glasi: „za obrambo soseske Gregorceve, ki je v posebni nevarnosti, naj deželni odbor ukrene potrebno.“ V formalnem okviru si dovoljujem predlagati, da se ta moj predlog izroči v posvetovanje deželnemu kulturnemu odseku. (Se je sprejelo.)

V seji dne 18. okt. je utemeljeval poslanec Hagenhofer svoj predlog, da se vpelja mirovni uradi. Ta sodišča bi brezplačno delovala med strankami, ki se radi preprirov obračajo na sodnije in imajo toliko nepotrebnih stroškov. V isti seji je utemeljeval poslanec dr. Jurtela svoj predlog, da se mora dijaškim kuhinjam v Celju, Ptuj in Mariboru podeliti deželna podpora, katero uživajo nemški študentheimi v imenovanih mestih. Gospod govornik je celo mirno govoril in kazal na pravičnost, katere zahteva, da če se podpirajo z deželnim denarjem nemški zavodi, se morajo podpirati toliko bolj slični slovenski, ker so Slovenci ubog narod, medtem ko stojijo nemškim dijakom na strani mnogo številnejši in bogatejši Nemci. — Nemški poslanci so mirno poslušali. Predlog se je izročil v posvetovanje finančnemu odseku.

Socialni demokrat Resel je v seji dne 18. oktobra utemeljeval svoj predlog, da naj šolska poslopja v bodoče zida država. Predlog sam na sebi je umesten, zato so zanj glasovale vse stranke. Resel je pri tej priložnosti očital katoliškim poslancem, da so sovražniki šole in da se branijo njihovi pristaši postaviti nova šolska poslopja le radi tega, da bi ljudstvo ostalo nevedno. Konservativci so Reselnu silno ugovarjali.

Poslanec Robič je utemeljeval v seji dne 19. okt. svoj predlog, da se pomaknejo ljudske šole III. plačilnega razreda v II. razred.

V seji dne 25. okt. poročal je poslanec Jurtela v imenu deželno-kulturnega odseka o poročilu deželn. odbora v zadevi regulariziranja rek Sevnice, Močnika, Gabernce in Sromlice v brežinskem političnem okraju.

Občini Jurkloster v politič. okraju Laško se dovoli povišanje občinskih doklad na 45%.

Rusko-japonska vojna.

Na suhem.

Od dne 9. t. m. že traja med Ljaojanom in Mukdenom krvava bitka, kakoršne še ne pozna zgodovina. Položaj je bil sledeči: Ko je rusko levo (vzhodno) krilo porinilo Kurokija nazaj, je del teh čet napadel od strani japonsko armado Nodzu. Ki je že začela prodirati za Rusi. Armada Otu pa je hotela zajeti rusko desno (zahodno) krilo. Vsled tega je bila preveč oddaljena od armade Nodzu, da bi ji pomagala. Med tem je pa Kuropatkin poslal tudi rezervne čete na desnem krilu in v središču v boj. V središču, kjer so že Japonci zmagovali, se je sam postavil na čelo polka ter ga vključil ugovoru svojega generalnega štaba peljal osebno v boj. Ta vzgled ljubljenega poveljnika je vojake tako navdušil, da so se kakor levi zagnali na sovražnika ter ga pognali nazaj. Tudi desno rusko krilo je vsled ojačenja začelo poditi sovražnika. Pri tem so Rusi uničili celo japonsko divizijo in uplenili mnogo topov. Levo rusko krilo, ki je bilo oslabiljeno vsled čet, katere so šle nad armado Nodzu se je moralo začeti umikati. Toda zaradi goratega kraja so se umikali zelo počasi ter hrabro branili gorske prelaze. Zaradi tega ni mogel Kuroki prodirati vzpešno, kakor bi bilo potrebno, da bi odvrnil nevarnost, ki je pretila armadi Nodzu od ruske čete od strani. Ker je torej pretila od dela leve ruske armade armadi Nodzu nevarnost, moral se je umakniti. Vsled tega je bila tudi prisiljena se umakniti armada Oka, ki je pri tem umikanju mnogo trpela. Istotako pa tudi Kuroki ni smel dalje prodirati, ker se ni smel preveč izpostaviti. Oddelek generala Rennenkampfa, posebno kozaki, so ga pa tudi že začeli vznemirjati od vzhoda, ker so ga na desnem krilu obšli. S tem se je izkazal Kuropatkin kot izvrsten vojskovodja, ker je svoje čete tako vodil, da so se Japonci morali umakniti, če niso hoteli, da jih Rusi popolnoma porazijo.

O bojih so došla sledeča poročila:

Nemški polkovnik Gaedke poroča: Od 16. t. m., ko se je rusko levo krilo ojačilo, je začelo zopet prodirati. V sredini je bil dne 17. t. m. grozovit boj. Topovi so pokali, da se je zemlja tresla. Zlasti strahovito je bilo gromenje topov po noči od 17. na 19. okt., ki pa je proti jutru nekoliko poneslo. Zadržuje se, da so po noči ruski voji napadli Japonce in si pri tem izvojevali velik uspeh. Čeravno so Japonci celo noč streljali s topovi na Ruso, je bil ubit samo eden ruski vojak. Dne 18. okt. se je boj nadaljeval in postal še ljutejši. Oddelek levega ruskega krila je napadel japonske zasede, toda brez uspeha. Srečnejši je bil drug oddelek levega krila. Srednje in desno rusko krilo je počasi prodiralo ter posedlo severno obrežje reke Šaho. Pri tem so Rusi uplenili dve japonski bateriji. Dne 19. in 20. t. m. sta si stala sovražnika onemogla nasproti. Samo redki strelji so

motili mir. V noči od 20. do 21. so namestili Rusi splošen napad. Ovirala pa jih je narastla reka Šaho. Dne 20. t. m. je začelo zopet deževati. Pota so zelo slaba. Divizija Kondratovič je ugrabila 20. okt. več japonskih topov. (Boj se je torej 20. okt. že zopet začel, česar pa poročevalec dne 21. okt., ko je to brzojavil, ni vedel. Op. uredn.) O bojih dne 20. in 21. okt. se poroča iz glavnega taborišča v Mukdenu, da so Miščenkovi kozaki zopet sijajno pokazali svojo bojno zmoglost in sicer v boju z dvema japonskoma bataljonoma. Adjutant Garilov je začel streljati s svojo baterijo tako uspešno, da je bila japonska baterija razdejana, infanterija se je pa v brzem begu rešila. Na desnem krilu so se ruske prednje čete vrgle na en japonski bataljon, ga obkolile ter prisilile položiti orožje. Japonci se počasi umikajo.

Po poročilih iz Harbina se bitka vedno traja. Rusom se je posrečilo obiti japonsko desno (vzhodno) krilo, kar pomenja za nje velik uspeh. Po celi vrsti ljutih napadov na gorske zasede Kurokijeve armade se je posrečilo ruskim vojem pregnati sovražnika in zavzeti gorski prelaz Tuling. Konjenica generala Rennenkampfa je zavzela mesto Fengvangčeng, katero so Japonci zavzeli meseca aprila. (Če je ta vest resnična, potem so Rusi za hrbtom Japoncem.) Boj je skrajno ljut in krvav. Vsa pota in soteske, kamor so došli ruski voji, so bili pokriti z mrtvimi trupli japonskih vojakov. Zelo ljut boj je bil tudi ob reki Šilipa, kjer je največ trpel 17. armadni kor. Ruske izgube so velike, a se še ne morejo natanko dognati. Cenijo se na približno 15.000 mož.

Na morju.

Baltisko brodovje je torej že na potu v Vzhodno Azijo. Ruski listi so izračunali, da bo za to pot rabilo osemdeset do sto dni. V Rumeno morje bo prišlo koncem januarja ali sredi februarja, ako se brodovju nič ne pripeti. Brodovje plove jako previdno. Ve se namreč, da so prišli v Evropo japonski pomorski častniki, ki kaj lahko iz najetih parnikov trosijo mine. Pri nasprotniku, ki je tako zvit, kot Japonci, morajo biti pripravljeni na vse.

Brodovje obstoji iz bojnih ladij prvega razreda »Aleksander III.« »Borodino« in »Knez Suvarov« nadalje iz posestrim »Peresveta« in »Pobede«, ki se nahajata že v Port Arturju, iz bojne ladje »Osljabja.« Nadalje so še manjše križarice, ki pa zdajšnjim zahtevam ne odgovarjajo popolnoma, »Navarin« in »Sišoj Veliki.« Brodovje tvorijo nadalje še velike križarice »Admiral Nahimov« stari »Dimitri Donskoj« »Aurora«, ki ima oklep le na krovo, novi »Oleg« ter mala križaca »Almas.« Poleg teh ladij plovejo v Vzhodno Azijo še pomožne križarice »Don«, »Ural«, »Kuban« in »Terrek« ter torpedni lovci »Bujni«, »Bodrij«, »Bijstri«, »Bezuprečnij«, »Bedovi«, »Bravi« in »Vidnij.« Število torpedovk še ni določeno.

Angleški list »Daily Chronicle« piše o pomenu in važnosti baltiskega brodovja tako-le: Ako se ladjam, ki so usidrane v Port Arturju, posreči skupno z baltiskim brodovjem napasti Togovo brodovje, bodo Rusi imeli 36 težkih topov, Japonci pa samo 21. Izključeno je namreč, da bi to premoč na težkih topovih izravnali številni, a manjši topovi japonskega brodovja. Admiral Viren naglašja s polnim pravom v svoji brzojavki na c. rja, da ima v tem slučaju apanje, da si pribori rusko brodovje popolno zmago. Čim se približa baltisko brodovje približno na 1000 morskih milj bojišču, bo že položaj admiral Toga zelo težaven. Na eni strani bo namreč moral opazovati novega sovražnika, na drugi strani bo moral stražiti portartursko brodovje admiral Virena. Težkoča in nevarnost take dvojne službe je brezdvomno izredno velika. Ako ima admiral Viren za hrbtom trdnjavo, pred sabo pa v gotovi oddaljenosti zaveznike, še lahko v tej vojni igra zelo važno vlogo. Njegovo brodovje je, kakor je razumljivo, v primeru s Togovim nerazmerno slabo,

vendar pa je dovolj močno, da nepričakovano vdere iz pristanšča in postane še izredno nevarno japonskemu brodevju.

Port Artur.

Po zasebnih poročilih, katera so došla iz Port Arturja, ima se trdnjava za dva meseca dovolj streljiva in še za dalj časa hrane. Na udajo ne misli nikdo od posadke. Kitajci poročajo o strašnih grozovitostih Japencev. Vedno hujše napadajo Japonci trdnjavo, ker vedo, da ji gre na pomoč baltiško brodevje. Pomnožili so svojo oblegajočo armado in pripeljali novih topov. Trdnjavo sedaj tako oblegajo, da le težko pride kako poročilo iz nje. Toda dokler še ima posadka streljiva, ni pričakovati padca. Ako do novega leta ne pride pomoč, bo trdnjava bržkone izgubljena.

Politični ogled.

Poljski poslanec vitez Javorski — umrl. V Lvovu je umrl dne 24. t. m. nenadoma državni in deželni poslanec vitez Javorski. Bil je mnogo let v državnem zboru načelnik poljskega kluba. Umrl je bil sicer Slovan ter bil vobče tudi nam Slovincem naklonjen, toda vsled svoje politike, s katero je hotel dopasti vladi, ni mnogokrat ugajal ostalim Slovanom. N. v. m. p.

Župan dunajskega mesta dr. Lueger je praznoval dne 24. okt. 60. letnico svojega rojstva. Dr. Lueger je vodja katoliške stranke na Nižnjem Avstrijskem in zaradi tega najbolj sovražena oseba od nasprotnikov vere, nemških nacionalcev in socialnih demokratov. Ob tej priliki mu je tudi čestital sv. oče in mu poslal svoj blagoslov.

Državni zbor bo sklican baje k zasedanju 17. ali 22. novembra. Nekateri listi poročajo, da bodo Čehi prenehali z obstrukcijo oziroma bodo iz nje izločili predloge za po uimih poškodovane. Če ne pride do rednega dela, bo pa vlada drž. zbor zaključila in bo vladala naprej s pomočjo § 14.

Kaj se godi na Balkanu? Urednik Peter Daskalov se je vrnil minoli teden v Sofijo s potovanja po Makedoniji. Dejal je, da je notranja organizacija vstajev tako močna, da lahko napove vstane, kadar hoče. Prebivalci se niti ne pritožujejo tujim orožnim častnikom, ker vedo, da tako nič ne pomaga. Posebno žalostne razmere vladajo med Srbi in Bulgari. Srbi hočejo usiliti v Makedoniji srbsko nadvlado, Bulgari pa tega nočejo. Vsled tega vlada med obema slovanskima narodoma tako hudo sovraštvo, da posegajo posamezni včasih po nožu, da dajo duška svoji strasti. Tako tudi tam stara slovanska napaka »nesloga« mori slovanska naroda.

Splošna vstaja proti Nemcem v Afriki. Položaj v nemški južnozahodni Afriki je za Nemce vedno hujši. Pripravlja se vstane vseh rodov proti Nemcem, 7000 do 8000 nemških vojakov že sedaj ne more nič proti Hererom, ki štejejo komaj 10000 mož. Koliko vojakov bodo šele Nemci potrebovali, če bodo hoteli udušiti splošno vstajo. — Vstaja Hererov stane Nemce dosedaj 100 milijonov mark (1 marka 120 K), rabili pa bodo še 200 milijonov mark.

Dopisi.

Od Savinske doline. (V slovo.) Tukajšnji notar, gospod Kazimir Bratkovič, je prestavljen v Ptuj. Žnjim izgubijo prebivalci Savinske doline izvrstnega moža. Bil je zanesljiv narodnjak in je izključno skorsaj samo slovensko uradoval. Pred vsem je g. notar Bratkovič blag odkritosrčen značaj, poštenjak od glave do nog, plemenitega srca, zavoljo katerih lastnosti smo ga obče čislali in le obžalujemo, da se moramo od njega ločiti. On je tudi znan kot dober jurist. Kakor nam

je težko, da zgubimo tako značajnega moža, tako tudi privoščimo in častitamo prebivalcem velikega ptujskega okraja, lepe Dravske doline in Holoških goric k pridobitvi tega gospoda in ga vsem tamošnjim Slovincem najtopleje priporočamo — ker tak vrli značaj je v današnjih dneh malokje najti, in v popolnem imenu besede je to dozdej naš — in žal, prihodajče vaš — notar g. Bratkovič.

Sv. Krištof pri Laškem trgu. (Slovenska zmaga.) Volitve so se končale nad vse častno, s popolno zmago za narodno stranko. Znani nemškutarski gospodje so si mnogo prizadevali, da bi bil izvoljen stari odbor, ki bi jim pustil zopet po svoje gospodariti ter pripravljati pot velikonemški ideji, toda zavedni naši kmetje so s složnim svojim nastopom to preprečili ter jim s tem kratko in odločno dali na znanje, da: trpimo vas še — a zapovedovali bomo sedaj mi in vi niste ubogali. V 2. in 3. razredu nam je bila sicer zmaga zagotovljena, vkljub temu so postavili nasprotniki svoje kandidate. Upali pa so z vso gotovostjo, da vsaj v 1. razredu zmagajo. Pa so se vračunali. Od 24 volilcev jih je prišlo volit v tem razredu 19 in od teh je volilo z nami 12, z nasprotniki 7. Kislih obrazov so odhajali malo prej še teko visoki gospodje z zavestjo: tukaj smo dogospodarili!

Izvoljeni so v odbor I. razred: Simončič Jože, Ulich Rudolf, Urbajs Anton, Sluga Matjež, Grefak Martin, Železnik Martin, Dirnmayr, Draksler Jak. o. d. Čerdičan; Šerčan Fr., Marinko Janez, Čehovin Anton, Kolenc Anton. — II. razred: Ravnikar Ant., Orožen Jernej, Leben Gregor, Petek Janez, Šipek Al., Zelič Jurij p. d. Priušek, Kačič Luka, Drnovsek Fr.; Kandolf Izidor, Kobilč Fr., Kozole Fr., Draksler J. p. d. Tome. — III. razred: Šunta Karol, Jančič Valentin, Rabozu Andrej, Juteršek Mat., Vlačevik Robert, Kajtna Fr., Petek Ant., Kuček Edvard; Jelenšek Matjež, Drobnič Ivan, Sluga Vinc., Kačur Anton.

Tako je padla predstava »nemškega« Laškega trga!

Poročila o volitvah.

Stara cesta. Vsa čast občinam, ki so se držale pri zadnjih deželnozborskih volitvah tako močito, da ne izkažejo nobenega Brač-kijauca; sramota pa vsem onim, ki imajo istih več. Tudi v občini Stara cesta so se potrudili Štajercijanci, da ista ni ena izmed zadnjih, katere imajo precejšnje število nemškutarskih glasov. Sram Vas vse, ki ste oddali glasove Vratschkotu. Pesem Vam kliče: Strela udri iz višine izdajalca domovine!

Poznate Vi zaslepljeni tistega, kateremu ste oddali glasove? To je človek, kateri igra visokega gospoda, odkar ga je nemškutarski okrajni zastop v Zgornji Radgoni volil svojim načelnikom in mu daje masne nagrade. Sedaj nima več žuljev, ampak postaja lepo okrogel ter si kupuje zlate »ketne.« Poznate njegove ožje prijatelje? So tisti Slovinci? Ne, to so radgonski zagrizeni Nemci in nemškutarji, saj se Vračko z zavednim Slovincem bratiti ne more. Poznate njegove pristaše? Ti hodijo dražit in pobijati mirne slovenske kmete, kakor se je to zgodilo na zadnji veselici v Zgor. Radgoni. Obetalo se Vam je, da bo ta večni kandidat znižal davke, ako ga izvolite. To pa to, še novih bremen bi Vam naložil, ter pripomogel do tega, da bi plačali višji davek za podpore Südmärke in nemškega sulfurajna, to je društva, ki so nam Slovincem najbolj sovražna. Seveda zdaj nemškutarski »Štajerc« obrača ost proti Slovincem, rekoč, da je obetal Ploj odprave vseh davkov. Fej umazani gifti kroti, ter vsem, ki se z njenim »giftom« omadežujejo.

Vaš Vračko trdi, da ni za se agitiral. Kako ste pa vendar izvedeli za tega orehovskega preroka, pa se Vam vsaj ni pokazal v sanjah? — »Štajerc« Vam je priporočal, da poženete vsakega agitatorja črez prag; zakaj pa niste sledili temu dobremu nasvetu ter pogladi tistega brezposelnega za prisilno delavnico zrelega pobiča, ki je agitiral za Vračka,

črez prag z bičem ali če tega ni bilo pri roki, z metlo. Kaj ne, taka orodja (bič, metlo, revolver, kol) imate Vi le za Slovence, ne pa za nemškutarje?!

Možje Slovinci, posebno Vi v Dasnjaku, skrbite, da se kmala izruva plevel nemškutarije iz Vaših vrst, saj pa Vas je še nekaj, ki ste zvesti sinovi matere Slovenije! Pa dovolj — Bog daj norcem pamet, zaslepljenecem zdrav vid in tudi Stara cesta ne bo imela o prihodnjih volitvah nobenega nemškutarskega glasu več.

Iz slovenjebistriškega okraja. Ker po obliki odgovarja zakonu, priobčujemo naslednji popravek. Z ozirom na dopis, priobčen v 40. števil. Vašega cenjenega lista z dne 6. oktobra 1904 pod naslovom »Iz slovenjebistriškega okraja« prosim — sklicuje se na § 19. tisk. zak., — da objavite sledeči popravek: 1. ni res, da sem pri zadnjih deželnozborskih volitvah agitiral v Mostečnem in Poljčanah za Stigerja, res pa je, da tega nisem storil, in da to lahko izpričam vsaki dan. 2. ni res, da sem in da preganjam učitelstvo, res pa je, da zahtevam samo to, kar zahteva tudi šol. zak. 3. ni res, da mi sedanje slov. in nem. šol. oblasti niso naklonjene, res pa je, da so mi ravno omenjene šol. oblasti poslale že šest pismenih pohval. 4. ni res, da sem nasproti učiteljski gdi. Ivanki Kralj propal na celi črti, res pa je, da sem bil pri okraj. rod. popolnoma oproščen. 5. ni res, da mi je ljub in drag samo učitelj g. Polak, res pa je, da mi je ljub in drag vsak učitelj, ki izpolnjuje svoje dolžnosti vestno. 6. ni res, da se bodem moral odstraniti ali pa temeljito poboljšati, res pa je, da se ne bodem odstranil in tudi poboljšal ne, ker se ne čutim dolžnega. Poljčane, 21. dne meseca oktobra 1904. — Jožef Svetlin, nadučitelj.

Planinska vas pri Planini. (Nemškutarija cvete.) Zadojč je bilo brati v »Slov. Gosp.«, da se je zadnje deželnozborske volitve udeležilo le 8 volilcev iz te občine in da so ti dali svoje glasove Vratschku ter potem šli k Schescherku na Planino na »frajbir.«

Sprejmite, gospod urednik, k temu naslednjo pripombo. Žalibog, da se občani tako malo udeležujejo bodisi deželno- ali državnozborskih ali občinskih volitev. Iz te malobrižnosti kakor tudi iz tega, ker verujejo nemškutarskemu »Štajercu«, izhaja, da pridejo v občinski zastop možje, ki našo okolico pred narodnim svetom smešijo in tako plešejo, kakor želijo posilinemski gospod župan Schescherko. Ako bi bila udeležba pri občinski volitvi številnejša, bi se lahko odpravila nezadovoljnost, ki se pojavlja vsestransko med občani s sedanjo občinsko vlado. Tako se je tudi zadnje deželnozborske volitve udeležilo le 12 volilcev in med temi so volili Vratschko: župan Jazbec, Primuž Rauter, Miha Šalobir, Matija Polšak, Primuž Ulaga, Frančišek Koželj, Matija Koželj in Jože Drobne, ki so vsi goreči privrženci Schescherka. Kandidata Slovencev g. dr. Ploja so volili Miha in Janez Žiček, Janez Jazbinšek in Miha Kolman. Čast tem vrlim štirim možem ki se niso bali zamere. Vratschkovi volilci niso dobili pri Schescherkotu »frajbira«, toraj so zastop izdali svojo narodnost. Občani, vzdramite se, zanimajte se bolj za javne zadeve in berite dobre častnike, da ne bomo pred svetom veljali kot zadnji.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Gosp. Kazimir Bratkovič, c. kr. notar v Gornjemgradu, je prestavljen v Ptuj.

Odlikovan rojak. G. Anton Bezenšek, prof. v Plovdivu, je praznoval dne 13. t. m. petindvajsetletnico svojega delovanja v tujini. Ob tej priliki je bil odlikovan od bolgarskega kneza z najvišjim redom za »nauka uskustvo.«